

Rüya Maceraları

RÜYA KORKUSU

SELCEN YÜKSEL ARVAS

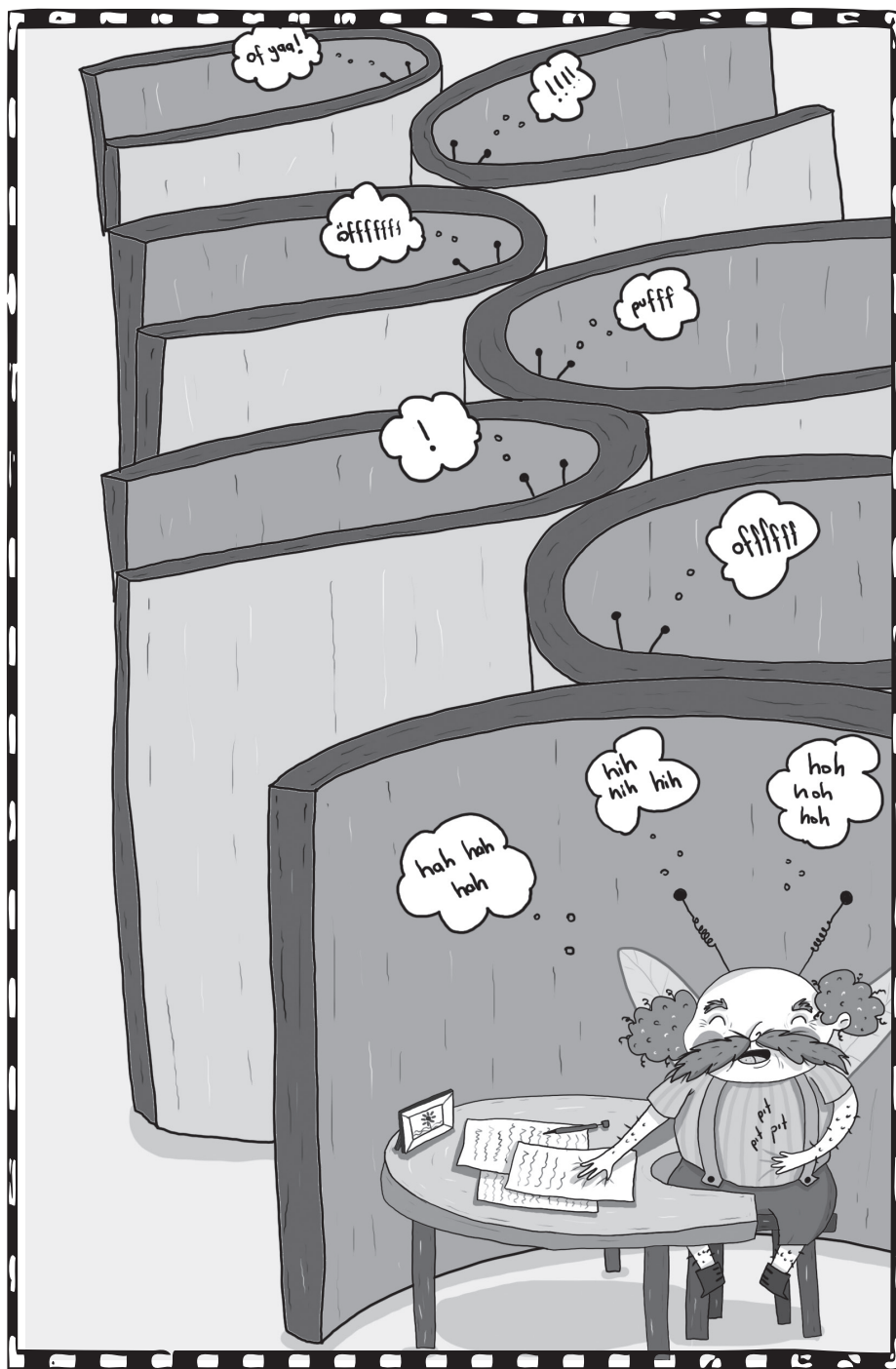
İÇİNDEKİLER

Kötü Rüylar	7
İzin Günü	19
Beklenmeyen Misafir	29
Gizli İşler	37
“Lütfen Kiki, Lütfeeeeeeeeeeeeen”	47
Korkunç Yenilikler	55
Yeniden Yeryüzünde	67
Yeniden Postacılık	85
Harika Planlar	89
Karman Çorman İşler	97
İyilik, Bol Bol İyilik	107
Eski Dost	117
Büyük Emekler	123
Terlik Tatlısı	129
Büyük Kurul	135
Miçi’yi İkna Çabası	141

Kötü Rüyalar

Rüya Yazım Merkezi'nde sıradan bir gündü. Stüdyo peteklerinde binlerce rüya senaristi, insanların görecekleri rüyaları yetiştirmeye çalışıyordu. İçeride arı vızıltısını andıran bir uğultu vardı. Ara ara "of pof"lar, "öf pöf"ler duyuluyordu. İşin aslı, tek bir rüya senaristi dışında herkes uflaya pufloya, üfleye püfleye çalışıyordu. Kaşlar çatık, yüzler asıktı. Peteğinde kocaman bir gülümseme ile çalışan tek kişi ise Miçi 89765'den başkası değildi.

Miçi çalışma masasına gömülmüş, zaman zaman göbeğini hoplata hoplata gülerek, ağzı kulaklarına vararak, ayağı yerden kesilerek senaryo yazıyordu. Parmakları sanki senaryo kâğıtlarının üzerinde dans ediyor, Miçi de kafasıyla ritim tutuyordu.

Mutluluktan dört köşe hâlde çalışırken “öhöm öhöm” sesiyle kendine geldi.

Kafasını kaldırdığında karşısında Lalo’yu gördü. (Hani şu eskiden arkadaş oldukları, senarist olunca havasından yanına yaklaşılmayan, Miçi senarist olunca da başına çorap ören, en sonunda zor bela barıştığı Lalo’yu.)

“Bakıyorum da keyfin yerinde Miçi.”

Doğrusunu söylemek gerekirse birim müdürlüğünden istifa ettiğinden beri Lalo, Miçi’ye eskisi kadar kötü davranmıyordu. Yine de Miçi onu görünce ister istemez geriliyordu.

“Çalışıyorum.” dedi Miçi o hâlde yakalanmaktan utanarak.

“Bana çalışıyorsun gibi değil de bir müjde almışsın, sevinçten göbek atıyormuşsun gibi geldi.”

Miçi daha da utandı. Yanakları al al oldu.

“Ben çalışmayı seviyorum.” dedi ezile büzüle.

“Hiç böylesini de görmemiştim.” dedi Lalo tek kaşı havada Miçi’nin yazdıklarına tepeden bakmaya çalışırken.

Miçi istemsizce elindeki senaryo kâğıdını kapadı.

“Dur yahu, seni bu kadar mutlu eden neymiş göreyim bakayım. Belki ötekilerin de çalışma şevkini artırmak için iyi olur.”

Lalo izin beklemeden çekti aldı Miçi’nin eliyle örtmeye çalıştığı kâğıdı.

Yazılanları okurken yukarıdaki kaşı aşağı indi. Yüzüne bir sırtış yayıldı.

“Komiksin Miçi. Demek hayaletle yastık savaşı yaptılar rüyada. Bunu yazmak için çok düşündün mü?”

Miçi, Lalo iltifat mı ediyor yoksa hakaret mi anlayamadı.

“Şey... Raporu görünce aklıma ilk o geldi.”

Bunu dediği anda pişman oldu.

Lalo teklifsizce uzanıp Miçi’nin önünde duran raporlardan en üsttekini aldı.

Raporu okurken tek kaşı yine havaya kalktı.

“Demek rüyasını yazdığın çocuk gece tek başına tuvalete gitmeye korkuyor ha. Sen de bundan yola çıkarak bu rüyayı yazıyorsun?!”

Miçi ne diyeceğini bilemedi. Öyle ya da böyle sonuçta Lalo uzun yıllardır bu işi yapan – hatta açık yüreklilikle söylemek gerekirse – bu işi güzel yapan, önemli biriydi. Yazdıklarını eleştirmesi Miçi’nin kendine olan güvenini iyice kırdı.

“Şey... Hoşluk olur diye düşündüm de.”

Lalo gözlerini devirdi.

“Hoşluk olması da ne demek Miçi? Burada hoşluk olsun diye çalışmıyoruz. Yapmamız gerekeni yapıyoruz. Eğer özel yetenek sınavı adı altında çıkartılan zimbirtıyla bu bölüme girmeyip sen de herkes gibi senaristlik sınavını geçseydin; işin doğru dürüst eğitimini alır, yazdığımız senaryolarda insanların hislerinin, yaşadıklarının çok çok önemli olduğunu bilirdin. Rüyalar günlük hayatın bir yansımasıdır. Şimdi o hayalete yastık dövüşü yaptırmak yerine onu tuvalet kapısında bekletmeye ne dersin! Ayrıca çocuk, hayaletin çarşafına basıp donunun açılmasına sebep olmasın bir zahmet. Parodi değil, rüya yazıyoruz!”

Miçi iyiden iyiye yazdıklarından utandı.

“Şey... Ben düşündüm ki zaten korkak bir çocuksa, hayalet çok daha korkutucu...”

“Güzel düşünmüşsün Miçi.
Korkak bir çocuğun rüyasında
hayalet gerçekten çok gerçekçi
olur.”

“Ama çocuk korkar.”

“E korksun.”

“Niye?”

Lalo dudaklarını büzdü, gözlerini kıstı.

“Bunun cevabı çok basit Miçi.
Çocuk zaten korkak. Korkması
normal.”

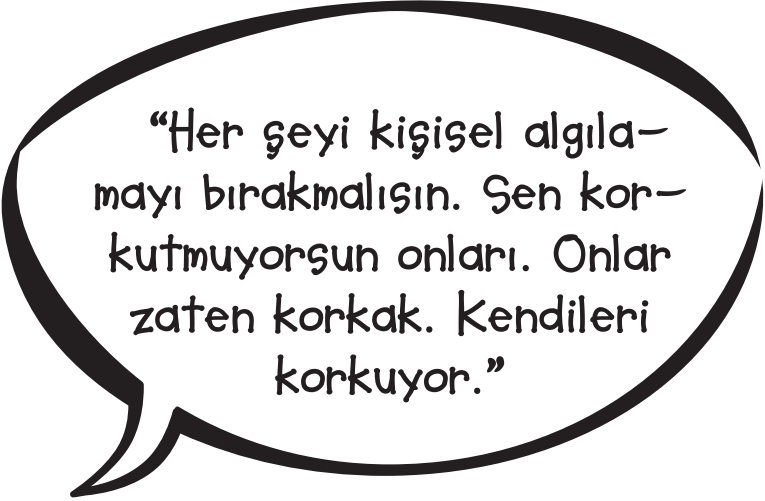
“Ama korkut...”

Lalo uzatma dercesine Miçi’ye bir bakış attı.

“Lütfen işine hassasiyet göster Miçi. Yapman gerekenleri gerektiği gibi yap.”

Lalo elindeki senaryo kâğıdını buruşturup attı.

“İnsanları korkutmayı sevmiyorum.” dedi Miçi zor bela.

“Her şeyi kişisel algılamayı bırakmalısın. Sen korkutmuyorsun onları. Onlar zaten korkak. Kendileri korkuyor.”

Lalo hızlıca yazılan öteki rüya senaryolarına da baktı. Sonra da raporlara...

“Bence kaldır at yazdıklarını. Ve yeniden başla! Azıcık okuduğun raporlara uygun şeyler yapmaya çalış. Aklına ilk düşeni yazmak için bu koltukta oturmuyorsun. Bu